

Ovidi Montllor, Montserrat

El pas tel temps far
de nosaltres colors.
Ja no se n'anir
l'ocell de tants amors.

Vidres frgils de goig.
Nits i dies de sols.
Vaixells de deu mil ports.
Adu a tots els dols.

El vent que se'n va.
Campanes de tardor.
Pluja, neu, on s´n ja?
Cap segon sense enyor.

Desmesuradament.
Tot s com ha de ser.
El rellotge s absent.
I sempre hi ha que fer.

Plor d'amor, ja s´n mar.
Raig de foc que no para.
Els Dus volen baixar.
Font fresca tot i encara.

Onades contra el roc.
Tempestes d'inquietud.
Tot menjat pel nou foc.
Amor meu, s per a TU.